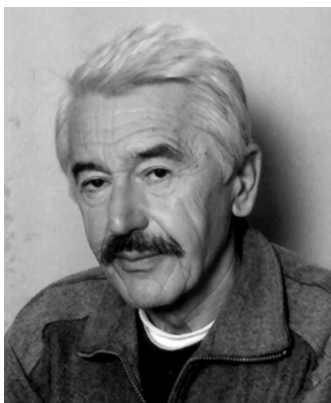

Драган Томић

САБЉА ДОСЕКЛИЈА

ДРАГАН Т. ТОМИЋ први је добитник награде “Бранислав Нушић” 1980. за драму *Раскриће*. *Раскриће* је имало праизводбу у Местном гледалишту љубљанском, а потом је истовремено играно са великим успехом у Југословенском драмском позоришту, Мостару, Шапцу, Крагујевцу, Нишу, Зајечару, Приштини и извођено на многим аматерским сценама. Остале значајније драме су му: *Рукавице* (Ужице, Зајечар, Суботица, Париз), *Нејријател радничке класе* (Зајечар), *Шийпар* (КПГТ), *Девојке* (Београд, а објављене у “Савременој драматургији”, Москва, 1990.), *Псећа кућица* (Награда “Бранислав Нушић” за 1990.), *Помор коза*, *Криви баџрем*, *Нађа* (Београд), *Слава*, *Пожар*, а сам је режирао: *Конјакџино сочиво*, *Ловци на левџира*, *Нужна одбрана* и *Мамац за сомове* (Све у Београду).

Објавио је четири романа у “Просвети”: *Шкрипац*, *Чекајући мајку*, *Крајак прекид удовичког сјаја* и *Врџложник*.

Рођен је 1941. године у селу Шеварице у Мачви. Гимназију је завршио у Шапцу, а правни факултет у Београду. Примењену позоришну драматургију је изучавао поред великих редитеља Стеве Жигона и Љубише Ристића, као и многих других добрих редитеља током припрема представа за приказивање.

Живи са породицом у Београду.

Драган ТОМИЋ

САБЉА ДОСЕКЛИЈА

ЛИЦА

Божидар Какић – КАКИ

Даница Поповић – БЕЛА

Догађа се једне ноћи на обали Саве.

1.

Каки долази са оџромним ранцем на леђима, шатџорским крилом и џри-бором за џецање. Вади из ранца џранзисџор и џецарошки џроножаџ и расџоређује сџвари око себе. Укључује џранзисџор. Приџрема џецаљуку, џрекрсџи се, забаџује удицу и седа на џроножаџ.

КАКИ: 'Ајд, Боже помози. Не бојте се, рибице. Неће вама чика Каки ништа. Слушај ти, матори коме, што си се на мене избечио. Видим да си изненађен откуд ја у ово доба и то баш овде. Е па, буразеру, тебе зову сом, а уствари, ја сам прави сом. Ти креснеш рибу, па побегнеш. Ја креснем рибу, па се оженим. Ти се лепо брчкаш и само пазиш да не прогуташ мамац, па да те туре у казан пун вреле воде, а ја се из њега не вадим откад сам се оженио. Ја сам, ја сам. Божидар Какић. Добар Титов пионир, добар ђак, добар акциџаш, добар студент, добар инжењер електронике. У мајчину добар у свему да не могу бољи бити. Али, јебеш га. Зајебеш се и ожениш се алавом женом. Кад смо у друштву она ме глади, мази и преде: "Мој Каки је у свему ненадмашан тип, чак и у сексу. Жене, имате право да ми завидите на оваквом човеку." Чим уђемо у кућу крш и лом. Те, Каки једи говна, те ти си будала, те сви мажњавају огромну лову, а ти се завук'о у мишју рупу, те погледај оног шмоклана вози "порше" а ми таљигамо "југом". И све тако док не доби крила, одметну се и од мене и од свога народа и постаде председница некакве невладине организације која пљује Србе и све би да их стрпа у Хаг као злочинце. Које човече, не скида се са телевизија. Поче и мени да прети да ће ме лично пријавити оној госпођи тужиоцу да ме стрпа у Хаг као ратног злочинца што сам Америма скењ'о невидљиву летећу тврђаву. Стално ми говори: "Видиш оног фрајера са брадицом, оног што сваки час долеће да нас овде учи памети, то ти је прави даса. Само сам због тебе, српска свињо, зато што си ми муж, избегавала да се сретнем са њим, јер сам поштена жена, јер не бих могла да га погледам у очи, а да те не пријавим као ратног злочинца. Да ли ти можеш да схватиш какву је трауму доживео пилот невидљивог авиона, које изненађење, који шок, кад си га треснуо својом примитивном ракетом и приземљио у блатњаву сремску ораницу?! Човече коме, откако нас избомбардоваше тоталном демократијом, ни жив ни мртав. Све се питам где и кад сам то згрешио, како ја то нисам у стању да постанем демократа као чувени педофили што су нам децу убијали на ношама. Проб'о сам да пустим брадицу као онај јарчић, али ништа. Опет се осећам усрано као да сам ја уместо њега наредио да се Србија претвори у

прах. Још сам нађавола био директор неке угледне фирме коју сам диг'о из пепела у најгорој инфлацији, а коју ових дана продадоше неком шлосеру за три евра. Нећу да те гњавим како су ме демократ – комесари шутнули из те фирме к'о врећу гована. Све сам могао да сањам, али да ће ме жена прогласити сарадником мафијаша које цела држава јури, никако. Ни у сну, човече соме. То је само мени могло да се догоди... Али нећу о томе. И камен има уши. Но, и од горег постоји горе. Имам пријатеља гробара. Јави ми се предвече и пита за кога је моја жена резервисала гробно место. Знаш, соме човече, овде горе се много умире. Сва су гробља у Београду пребукирана, па се чека данима на гробно место. И за то мораш да имаш гробара пријатеља. Фала Богу, нисам глуп да не укапирам да ћу ноћас умрети под мистериозним околностима. И ево ме, соме човече. дош'о сам да се испричам с тобом док не сване и не одем у полицију да се пријавим као мафијаш. Рачунам да ћу у затвору бити најсигурнији. Не подносим батине. Зато морам овде да сачекам зору. Чуо сам да дневна смена не бије као ноћна. Осећам да је моја жена покренула целу Западну алијансу да ме пронађе и скења пре полиције. Али, надам се да ћу овде дочекати зору. Пецароши ником нису сумњиви.

2.

Долази Бела, леђа девојка изузетно елегантно обучена.

Каки се ширџне. Окрене се да види ко је, али брзо вратиш поглед према води.

БЕЛА: *(Преко мобилноџ)*

Дошла сам како си ми објаснио. Шљункара иза Блока четрдесет пет. Овде се нацрт'о само неки тип који пеца. Твог бизнисмена нема... Три пут сам покушавала да га добијем, али стално је недоступан. Покушај ти... Добро сам разумела. Треба да дође по мене глисером... Стигла сам у секунд. Тачно је поноћ... Наравно да се плашим. Никад нисам била у овом крају... Слушај, ако ме тип испали, готова сам. Немам ни пребијену пару у џепу. Шверцовала сам се од Петловог брда доведе... Како да се вратим ако нам тај тип не да лову? ... Да стопирам усред ноћи?... Да си ми дао хонорар, не бих ни долазила у ову вукојебину на крају света... Не свађам се, али ти кажем... Уреду, чекам га.

(Искључује мобилни, али ђа све време држи у руци)

КАКИ: Спонзоруше се више не возе циповима са затамњеним стаклима, већ шипче пешице.

БЕЛА: *(Игнорише Какија као да ђа није чула. Само се мало сћиресе)*
Где сам ово забасала...

КАКИ: И ја сам сањао да имам моћан глисер, а имао сам само чамац коју ми украдоше.

БЕЛА: *(Не издржи провокацију)*
Господине, мислите о мени што год хоћете али ућутите! Нисам овде зато што обожавам да се сретам са манијацима усред ноћи. Ја сам на послу. Ја...

КАКИ: Јасно да сте на послу.

БЕЛА: Не прекидајте ме! Ја сам апсолвент психологије. Хонорарно сам ноћни лутајући радио репортер. Тамо преко на Међици *(Показује руком)* је друштво бизнисмена и уметника. Треба ту дружину да укључим уживо на мој радио. Нисам она која мислите да сам.

КАКИ: Нисам ни ја неки тип, манијак. Ја сам само инжењер електронике Божидар Какић, звани Каки.

БЕЛА: Драго ми је, господине Каки. Ја сам Бела. Господине Каки, на погрешном месту печате. Господин бизнисмен сигурно отуда са Међице двогледом посматра шта се овде дешава. Можда је посумњао да сте полицајац, Знате да полиција тркељише све редом, а ја морам на Међицу.

КАКИ: Само пливајте, госпођице Бела. Леп провод са бизнисменима.

БЕЛА: *(Изнервирано)*
Да пливам овако намонтирана?!

КАКИ: Немам чиме да вас пребацам на Међицу. А нисам ни полицајац да јавим својима да дођу патролним чамцем да вас покупе.

БЕЛА: *(Јавља се на мобилни)*
Чекам Мики. Чекам и шизим. Нема твог човека... Нема нигде никог. Овде се укотвио господин са периком од којег ме подилази језа... Представио се, али лажно као инжењер Божидар Какић, звани Каки. Предлаже ми да препливам на Међицу... Мајке ми, човек је са периком... Нормално да се лажно представља... Не, не личи на мафијаше са потернице. Они су много млађи... Не личи ни на тог генерала. Камо среће да сам налетела на генерала који измиче Хагу... Како да ти кажем... Овако са периком личи на ону госпођу главног тужиоца Хашког трибунала... Ти си луд. Како човеку да скинем перику? Господине, мој уредник Мики моли да скинете перику.

3.

КАКИ: *(Скида перику)*

Изволите госпођице.

БЕЛА: *(Насмеје се изненађена Какијевим ћесџом)*

Господин је био љубазан и скинуо перику... Личи на оног глумца, оног, оног Миленка... Не тог Миленка. Тај је виши, лепши и млађи... Да, да, на Павлова... Господине, мој уредник пита да ли сте глумац Павлов?

КАКИ: Први пут чујем за тог глумца. Двадесет година нисам ишао у позориште.

БЕЛА: Није Павлов... На кога? ... Могао би да буде. Господине, да ли се бавите политиком?

КАКИ: Сви Срби се баве политиком.

БЕЛА: Мом уреднику се чини да сте један од лидера странке умешане у мафијашке послове.

КАКИ: Многима се пришива да су пили кафу са мафијашима...

БЕЛА: Господин Божидар Какић, звани Каки признаје да је мафијаш који измиче полицији са пуним ранцем... Чекај да скенирам. Дрога... Није дрога... Експлозив... Није експлозив... Ранац пун неопране лове! ... Молим? Да га питам да га укључимо уживо у програм? Замолићу га. Господине Каки...

КАКИ: Соме човече, чујеш ли ти ову малу? Апсолвент психологије. Као, на први поглед провалила мафијаша са пуним ранцем неопране лове. Бистра нека цура. Скенира погледом.

БЕЛА: Мики, чуо си... Радо бих га шутнула да смем. Чекаћу док овде не умрем од страха.

(Искључује мобилни али га задржава у руци)

КАКИ: Шта кажете, ранац пун лове? Ја мафијаш?

БЕЛА: Само тако усрано изгледа човек са толиким неопраним новцем.

КАКИ: Кад сте тако добар психолог, кажите ми како изгледа човек који сазна да ће ноћас бити убијен по наруџбини своје жене?

БЕЛА: Ви то озбиљно?

КАКИ: Најозбиљније.

БЕЛА: У сваком случају бедније него мафијаш који је свестан да ће га полиција уловити са пуним ранцем неопране лове.

КАКИ: Госпођице психолог, како уопште изгледа било који наш човек под условом да није глуп, политички острашћен и да схвата шта се објективно са нама догађа? Рецимо, човек који је био успешан на свим пољима, стручан, поштен праведан, одан својој жени која је гад, пун вере у будућност у нади да ће се жена променити и да ће се земља консолидовати, а којег барабе иштутирају као врећу гована, понизе, оставе без посла?

БЕЛА: Ма немојте. А како ја вама изгледам осим као спонзоруша?

КАКИ: *(Освешћује је байериском лампом)*
Електронски скенирано, савршено. Прелепи сте.

БЕЛА: *(Изнервирано)*
Је ли? И ви бисте ме радо потуцали зато што сте ме електронски скенирали, макар вам то било предсмртно туцање?!

КАКИ: *(Прекрсио се)*
Види малу кучку... Можете да ми будете ћерка...

БЕЛА: Онда сте ви неки чудан средовечни мушкарац. Обично заборавите да имате ћерку.

КАКИ: Имам и ћерку и сина.

БЕЛА: Је ли? Добра нека деца па са мамом наручила татино убиство.

КАКИ: Нажалост, они су далеко.

БЕЛА: Збрисали од смерног тате који је набио перику и изиграва пеца-роша. Можемо ли уживо на радио да нашим драгим слушаоцима испричате како се осећа човек који је збрисао од жене и сакрио се чак на кеју од плаћеног убице? Мој газда Мики ће се силно обрадовати да једног таквог типа добије у емисију.

КАКИ: Како се зове ваш радио?

БЕЛА: Није важно.
(Пауза)
Само се зезам да не пошизим чекајући.

КАКИ: И ја.

4.

БЕЛА: Господине Каки, или како се већ зовете, мало смо се прозезали. Симпатични сте, али боље бих се осећала да сам сама.

КАКИ: Промените локацију. Морам да наставим разговор са мојим пријатељем.

БЕЛА: Где вам је пријатељ?

КАКИ: Доле у води.

БЕЛА: У води?

КАКИ: Да, у води. Стари добри сом.

БЕЛА: Разговарате са сомовима?

КАКИ: Постало је бесмислено разговарати са људима. Јеси ли је чуо, коме човече? Апсолвент психологије. Добро васпитана девојка. Окомила се да зеза Какија. Сметам јој док чека свога моћног бизнисмена.

БЕЛА: Како би се ви осећали да сте на мом месту, да усред ноћи овако налетите на типа са периком?

КАКИ: Не могу себе да замислим као вас, а и да могу, већ бих био у кревету као свака пристojна девојка.

БЕЛА: Рекла сам зашто сам овде. Ја радим.

КАКИ: И ја пецам.

БЕЛА: Као, никад нисте препали ниједну усамљену жену?

КАКИ: Погрешно сам васпитан у духу православља.

БЕЛА: Сад сте ме убедили да сте нормални. Човек православац који обожава да прича са сомовима. Хемингвеј, "Старац и море." Сантјаго. И он је причао са рибом.

КАКИ: Чекајте вашег моћног бизнисмена и настојте да ме не прекидате. Човече коме, где сам оно стао? Опасан психолог ова мала. Провалила ме на први поглед.

БЕЛА: Извините, само сам се шалила. Имам грчеве у стомаку од свега што ме чека. Наравно да мафијаш са пуним ранцем лове не би седео овде и разговарао са сомовима.

КАКИ: Никад се не зна.

БЕЛА: Уреду, 'ајде да будемо мало нормални. Нећу више да вас се плашим.
(Пружи му руку)

5.

КАКИ: *(Прихватају руку)*

Нисам се лажно представио.

БЕЛА: Заиста имате ћерку?

КАКИ: Покушао сам да вам кажем да сам нормалан човек.

БЕЛА: Где су вам деца?

КАКИ: Побегла са братом од луде мајке и усраног оца чак у Јужну Африку. Кажу да се само далеко од Србије може опстати као прави, поштен Србин. Плашили су се да овде не постану мутанти као њихова мајка, сељанчура из Доње Вртиловице.

БЕЛА: Благо њој. Она сигурно није гладна као ја. Није принуђена да ради што се од мене захтева.

КАКИ: Шта се то од вас захтева?

БЕЛА: Да преко радија певам бизнисменима успаванку.

КАКИ: Да ли је могуће?

БЕЛА: Део репортерског посла. Први пут сам принуђена да искључим емоције како не бих умрла од глади.

КАКИ: Знам да женске настраним типовима певају успаванке преко нула четрдесет један. Значи, кренуло и преко радија. Како се зове тај радио?

БЕЛА: Радио бламаж.

КАКИ. Никад чуо.

БЕЛА: Ноћас би требало да се прочује. Политичаре не интересује радио јер не могу да се сликају, па је једина шанса да се удари по сексу и народ подсети да постоји и то. Неће уживати баш као у порњићима на телевизији, али за шофере, раднике и сељаке биће добро и то.

КАКИ: Принуђени сте да бизнисменима певате успаванку?

БЕЛА: Немам други излаз.

КАКИ: Свесни сте шта све то подразумева?

БЕЛА: *(Иронично)*

Глупа сам. Објасните ми.

6.

КАКИ: Заиста сте гладни? Заиста сте принуђени?
(*Тајше ђо ранцу*)
Били сте у праву. Унутра је десет милиона евра.

БЕЛА: (*Изнервирано*)
Дај, човече... Продајте ту шему некој другој девојци. Има их које падају на невиђено.

КАКИ: Полако, полако. У ранцу је смрдљива мафијашка лова. Воња на кокаин и хероин. Седим ти ја кад, неко тресну на врата, одвали браву, упаде, баци овај ранац на под и дрекну: "Профо, у ранцу је десет милиона евра. Чувај док се не вратим." Нисам стигао ни да зинем, а он нестане. Гледам на телевизији његову слику. Кажу Штакор. Потрага за Штакором и компанијом. Сетим се да сам му предавао електронику док сам кратко време предавао у школи. Нespoјиво с оним тихим младићем. Никад нисам схватио кад пре се та деца изметну у злочинце.... Елем, једва чекам да се жена врати кући. Ни жив, ни мртав. Испричам јој шта се десило и да морам у полицију да однесем новац и пријавим се као сарадник мафије. Кад она врисну: "Боли ме дупе што ће теби да одвале бубреге, што ћеш одробијати двадесет година као мафијаш! Али, где сам ја ту?! Зар да будем названа женом мафијаша? Зар мој оволики ангажман, оволики углед на Западу да се претвори у прах само што нисам могла ни да сањам да ми је муж повезан са српском мафијом? Ко ме да докажем да је мом јадничку неки зликовац тек тако треснуо ранац са десет милиона евра да причува? Уосталом, нико не тражи новац. Нека новца чији је, да је. Лако ћемо с новцем кад се све смири." Ето, сад вуцарам овај ранац...

БЕЛА: (*Прекида ѓа*)
Заиста немам нерава да вас слушам овако гладна и сјебана са свих страна.

КАКИ: (*Ошвара ранац*)
Зар вам ја личим на човека који зеза гладну, избезумљену девојку? Не знам да ли има баш десет милиона. Нисам хтео да прљам руке и бројим.

БЕЛА: (*Фрајрирана*)
Заиста лова!

КАКИ: Као што видиш, права лова.

БЕЛА: *(Скоро хистерично)*
Не сањам?!

КАКИ: Не сањаш.

БЕЛА: Мислила сам, види матору будалу како покушава да ме навуче...

КАКИ: Уверила си се да нисам фолирант.

БЕЛА: *(Одушевљено)*
Човече, то је заиста лова!

КАКИ: Узми сто, двеста, триста хиљада.

БЕЛА: Зашто ми то радите?

КАКИ: Да ти помогнем да средиш свој живот.

БЕЛА: Тек тако...

КАКИ: Није тек тако...

БЕЛА: Ви сте заиста тешка будала! Како можете да покажете толики новац неком сасвим непознатом?

КАКИ: Ујутро га предајем полицији. Неко мора да зна да није истина оно што се буде објавило о мени. Приказује се само заплењено оружје, а лова се не спомиње мада се тврди да мафијашаи обрћу стотине милиона. И тако ме неће снимати са ранцем пуним лове, већ могу да ми увале целу зољу. Неко мора да зна да није истина што се буде објавило о мени.

БЕЛА: И изабрали сте баш мене?

КАКИ: Судбина је тако хтела. Морао сам неком да се поверим осим лудој жени. Сам Бог те је послао.

7.

БЕЛА: Дешавало се и раније да сањам чудне људе, али никад са толиком ловом...

(Јавља се на мобилни)

... Мики, није дошао чамац по мене, а и да дође одустајем... Знам да од тих типова зависи опстанак твог јебеног радија... Јасно је да ћеш ми дати шут карту и да ми нећеш никад исплатити хонорар... Два дана сам била у агонији. Али сад је испред мене ранац са десет милиона евра... Зашто бих те зезала? Човеку је мафијаш увалио лову да чува... Прави мафијаш, неки његов бивши ученик за којим

трага цела држава. Човека јуре да убију. Моја фрка је мала према његовој... Да му мазнем лову и дођем право у радио?! Мики, ти си заиста кретен... Јесам, издала сам те... Јеби га, имала сам срећу па усред ноћи налетела на типа са толиком ловом. Још је господин фин према мени. А не захтева да ме креше и да за то време стењем и вриштим преко твог усраног радија... Да, готово је са нама. Срце ми се цепа што ће твој радио ноћас пропасти... Баш ми те је жао. Пропаде ти премијера великог изненађења за драге слушаоце... Немој више да ме узнемираваш.

(Искључује мобилни)

Не могу да схватим да сам допустила да ме један смрдљиви Мики обради...

8.

КАКИ: Имаш ли родитеље?

БЕЛА: *(Прене се)*

Вероватно и вашу децу негде у белом свету питају да ли имају родитеље док се ви овде зајебавате са десет милиона евра. Имам оца који је три године ратовао за свету српску ствар. Добио је ствар, али нема посао. Мајка ми једва шаље месечно сто евра да плаћам мемљиву собицу на Петловом брду. Како сте могли да ми урадите овакву ствар? Зар сте заиста поверовали да ћу узети мафијашки новац? Скочите с њим у Саву и поделите га са вашим сомовима! Повраћам од свега што је стечено на туђој крви и несрећи. Немате ви појма... Ја сам... Ја сам... Ма ко вас јебе! Шта вама да причам?!.

КАКИ: Добро, добро.

(Зајивара ранац. Вади новчаник)

Имам нешто уштеђевине која ми више није потребна. Таман довољно док не дипломираш.

БЕЛА: Да узмем ваш новац?! Шта вам пада напамет?

КАКИ: А спремна да вриштиш преко радија испод неког барабе?! Још чекаш глисер са Међице?

БЕЛА: Сваком се у животу деси сужена свест и направи глупост... Неко се пода да не умре од глади. Не могу да узмем незарађени новац.

9.

КАКИ: *(Осјавља новчаник. Вади сендвич из џепа ранца и њушка јој)*
Једи.

БЕЛА: Са чим је?

КАКИ: Путер, шунка.

БЕЛА: Хвала.
(Узима сендвич и халаљиво једе)

КАКИ: Полако. Имам још четири комада у ранцу добро изолована да не смрде на лову. Ваљда их неће одузети кад ме ућоркирају.

БЕЛА: *(Преко zaloжаја)*
Не дам да вас ућоркирају. Смислићемо нешто.

КАКИ: Боље роб него гроб. За мене ће бити посла и у затвору само да преживим ову ноћ. Тамо ћу бар моћи да се бавим својом струком, а овде су ми узели право и на то.

БЕЛА: Роб, гроб, мафијаши, десет милиона евра... Жена најмила убицу. Хоће са љубавником да вам мазне лову.

КАКИ: Још горе. Неповратно је заљубљена у западну демократију и све Србе сматра злочинцима.

БЕЛА: И као Србина злочинца жели да вас ликвидира? Мени је памет побегла у стомак, а вама... Ставите перику. Освестите се. Откачите се од жене. Неки фрајер би с толиком ловом био на крај света, а ви овде разговарате са сомовима и натежете се са сјебаном девојком.

КАКИ: *(Сјавља њерику)*
Личим на ону баба деду?

БЕЛА: *(Насмеје се)*
Пљунути се. Тако ми се свиђате.

КАКИ: Мазнуо сам је од жене. Она је ставља кад жели да себи прибави нарочиту важност. Мислим да ће набавити и брадицу.

БЕЛА: Тако вас волим.
(Смеје се. Загрли га. Уњери њрсјом)
Срце вам се узнемирило.

КАКИ: То се мобилни копрца у џепу. Искључио сам тон.

БЕЛА: Јавите се.
(Одмиче се)

10.

КАКИ: *(Вади мобилни из џепа)*

Ало, жено... На једном предивном месту... Јесам, јесам, побегао сам али са једном прелепом девојком... Не верујеш. Мислиш да сам се са ловом завук'о у мишју рупу? ... Ја нисам способан? Увери се.
(Пошља телефони Белу)
Молим те, јави се мојој избезумљеној госпођи.

БЕЛА: Добро вече, госпођо.

КАКИ: Шта кажеш, какав гласић? ... Шта се дереш?! Окрену полицију ако смеш и пријави ме да сам збрис'о са десет милиона евра ... И ти ћеш у ћорку јер си знала, а ниси пријавила. Чула си шта каже полиција за такве као што си ти... Ма немој, ниси могла да срушиш свој огромни углед на Западу као жена мафијаша?! Зато си ми наручила гробну јаму? ... Молим? Ко је умро? ... Твоје колегинице муж? Пази бога ти... Немој да се кунеш. Неке пакујеш Хаг, а неке у гробне јаме... Еј бре, жено, зар си заиста поверовала да сам толико глуп? ... Ако те неко пита, ја сам са мојом девојчицом већ у Будимпешти, а одатле ујутро летимо на Карибе... Ја не мислим на нашу децу? Падоше ти на памет и наша деца која су због тебе збрисала чак у Јужну Африку да би опстали као Срби, јер их ти у Србији укидаш... Нестаје ти импулса. Баш ми је жао... Да ли је могуће да си и ти заплакала? ... Оставио сам те без динара. Обрати се онима за чији рачун уништаваш српско име... Да, да, осећам како брзо цуриш, како губиш импулсе.
(Оставља мобилни у џеп)
Готово је. Може сутра само да гледа моју изобличену фотографију кад ме на телевизији буду приказивали као мафијаша. Боље него да ужива гледајући читуљу у новинама.

БЕЛА: *(Смеје се)*
Луди сте...

11.

КАКИ: *(Уозбиљи се)*

Теро, узми новац и бриши. Ја ћу још мало да се испричам са мојим пријатељем.

БЕЛА: Не могу да вас оставим.

КАКИ: Молим?

БЕЛА: Не би било фер да узмем ваш новац и нестанем.

КАКИ: Бриши, ћеро, док се нисам помамио у манијака. Само ти још фали да те полиција затекне са мном и прогласи сарадником мафијаша.

БЕЛА: Ви нисте мафијаш.

КАКИ: Чула си полицију. Онај ко нешто зна, а не отрчи да их обавести биће третиран као мафијаш. А ја вуцарам пун ранац мафијашке лове...

БЕЛА: Знам...

КАКИ: Па кад знаш, шта још чекаш?

БЕЛА: Мора да постоји и за вас неки излаз. Ако нисам била у стању да га нађем за себе, морам за вас.

КАКИ: Узми мој поштено зарађени новац. Дипломирај и нађи излаз. Учини ми да се за тренутак осетим добро. Само ми реци како ти је право име?

БЕЛА: Даница Поповић.

КАКИ: Лепо име. Зашто те зову Бела?

БЕЛА: Бака ме прозвала. А зашто вас зову Каки?

КАКИ: Хм... Божидар Какић, звани Каки. Мора да ми је неки чукундеда много какио, па нам остаде то презиме. Некад сам се љутио што ме зову Каки, али сад видим да у надимцима постоји нешто што пророкује човеков живот. Цео мој живот се ипак свео на огромну каку. Као млад сам се аматерски бавио глумом. Увек су ми давали комичне улоге. Ваљда због надимка...

БЕЛА: Бавили сте се глумом?

КАКИ: Док ме тата није утерао на електротехнику. "Кад си, сине, комуниста и не можеш да постанеш поп, изучи оно од чега ћеш живети к'о човек." Ћерка је на мене. И она је електроничарка. Одмах је у Јужној Африци добила посао.

БЕЛА: А син?

КАКИ: Он је на деду поп. Служи тамо у некој српској цркви.

БЕЛА: Зашто не одете код њих?

КАКИ: Рекох ти да ујутро идем у затвор.

БЕЛА: И полицајци су људи. Схватиће да нисте никакав мафијаш. Биће вам захвални што сте предали новац..

КАКИ: Права је посласлица слика ухапшеног интелектуалца. Хоћеш ли да кренеш или ја да бежим од тебе?

БЕЛА: Не, не, не могу да узмем ваш новац.

12.

КАКИ: Колико тражиш да те овде на брзака креснем?

БЕЛА: Молим?!

КАКИ: Хоћеш да живиш од зарађеног новца? На Међици би те кресали непознати типови. Ако те ја креснем бар знаш ко сам, а и више ћу ти лове дати. Гарантујем ти да нисам заражен сидом, јер ни са својом женом годинама немам ништа.

БЕЛА: *(Удара му шамар)*
Кретену матори!

КАКИ: Види малу кучку. Таман сам помислио да си трезвена девојка, да ћеш узети новац од пријатеља, да ћеш ме посећивати у затвору где ћеш ме зезати као што си ноћас почела. Мени не треба новац. И тако бих морао да их убацим у ранац да полиција не посумња да сам их присвојио од ове смрдљиве лове, па да добијем батине плус.

БЕЛА: Опростите. Да ли вас боли?

КАКИ: Није лоше за почетак да се навикавам.

БЕЛА: Мислите да ће вас тући кад се пријавите?

КАКИ: Свашта се прича.

13.

БЕЛА: *(Јавља се на мобилни)*

Шта је; Мики? ... Ма каква лова, какав мафијаш? Човек је сјајан зезатор. По чему би он то био интересантан слушаоцима осим што је побегао од жене на Саву да пеца? ... Не ради се о укључењу?! А о чему се ради? Треба ли да му певам успаванку за мало лове за твој радио?... Види, види. Да цупкам овде и чекам даље твоје наређење?! Ко си ти да ми наређујеш? ... Одјеби! Завршили смо. Одлазим.... Готово, готово.

(Искључује мобилни. Полази)

Господине Божидаре, још једном вас молим да ми опростите за шамар. Хвала вам за сендвич.

КАКИ: Чини ми се да си закаснила.

БЕЛА: *(Засијаје)*
Зашто?

КАКИ: Постала си мој саучесник.

БЕЛА: Ја ваш саучесник?!

КАКИ: Нисам ни ја Штакоров, али ћу на робију. Како ти је звучао тај твој Мики?

БЕЛА: Другачије.

КАКИ: Да ли си се Микију јављала на фиксни телефон?

БЕЛА: Увек се јављам на фиксни.

КАКИ: Наздравље. Полиција је већ у радију.

БЕЛА: То се мене не тиче. Одох кући.
(Крене)

КАКИ: *(Насмеје се)*
Провалила си “великог” мафијаша Какија.

БЕЛА: *(Засијаје пошто је схватила шта је урадила)*
Јеби га...

КАКИ: И ја кажем.

БЕЛА: *(Враћа се)*
Није ми било ни на крај памети. Само сам се зезала. Мрзите ме.

КАКИ: Напротив. Савршено ми одговара. Доћи ће да ме покупе као правог мафијаша. Вероватно ће довести телевизију да снима. А онако бих се к’о посран ујутро ушуњ’о у неку смрдљиву канцеларију и одмах добио песницу у лице.

БЕЛА: Баците ранац у Саву, па бежите и ви.

КАКИ: А ако мафијаша никад не улове, ако се једног дана појави да тражи свој новац?

БЕЛА: Зашто га нисте одмах предали полицији?

КАКИ: Да бих сачувао жени међународни углед. Разумеш, укакио сам ствар.

БЕЛА: *(Гледа мобилни)*
Опет кретен Мики. Нећу да се јавим.

КАКИ: Није паметно.

БЕЛА: *(Укључује мобилни)*
 Мики, рекла сам ти... Има мобилни... Питаћу га. Господине, који је број вашег мобилног да вас позову из редакције?
 КАКИ: Нула шездесет три, један, нула, нула, један, нула, један.
 БЕЛА: Мики, чуо си? ... Уреду, чекам тих неколико минута.
(Искључује мобилни)
 Лудачка ноћ...

14.

КАКИ: Хоћеш још један сендвич?
 БЕЛА: Где сад да једем.
 КАКИ: А хоћеш ли да узмеш новац?
 БЕЛА: Кад га зарадим.
 КАКИ: Узми новац док нису дошли да ме покупе. Нисам ваљда шугав?
 БЕЛА: Нисте шугави. Загрлите ме. Хладно ми је.
 КАКИ: *(Загрли је)*
 Тресеш се.
 БЕЛА: Сад је већ боље.
 КАКИ: 'Ајде, 'ајде, смири се. Знаш да си невина и да ти полиција неће ништа.
 БЕЛА: И ви сте невини.
 КАКИ: Нисам. Морам да платим своју глупост.
 БЕЛА: Није глупост. Мафијаши су опасни. Не знају за бога. Страх. Не желите да признате себи. Радије робија него смрт. Реците полицији да сте се плашили за живот, да сте чекали да ухвате Штакора.
 КАКИ: Види, види, мој психолог.
 БЕЛА: Низводно су сплавови пуни људи. Уживају у музици и пићу. Идемо и ми да се проведемо.
 КАКИ: Па да нас оговарају: "Види чичу. Мазнуо девојчицу. Како га није срамота?"
 БЕЛА: А да ли би вас било срамота?
 КАКИ: Не ако је то спонтано, обострано. Али, то је немогуће...

БЕЛА: Све моје везе су биле пролазне... Најдуже два месеца... Никад љубав, а камо ли сан о заједничком животу, деци. Данашње младиће је страх да постану очеви.

КАКИ: За тебе има времена.

БЕЛА: Направила сам вам срање. Зашто сте ми рекли право име? Морала сам да знам да прислушкују радио. Како сам могла тако глупо да се зезам на ваш рачун?

КАКИ: Ништа боље није могло да се догоди ни теби ни мени. Ти си сачувала девојачку част, а мене си ослободила како да се пријавим полицији. Извршила си грађанску дужност и зато ће ти полиција бити захвална.

БЕЛА: Вама је још увек до зезања.

15.

КАКИ: Уживам у теби. Не можеш да претпоставиш колико сам срећан. Дајем ти на зајам пет хиљада евра. Обавезујем те на реч да ћеш ми током следећих двадесет година, колико будем робијао, сваког месеца доносити пакет у затвор у вредности двадесет један евр. Као што видиш, обрачунао сам и камату. Дајеш реч?

БЕЛА: *(Двоуми се неколико секунди)*
Услов је ригорозан, али дајем реч.
(Пољуби га)

КАКИ: Очас смо се споразумели као људи.
(Вади новчаник и даје јој новац)
Преброј.

БЕЛА: *(Сипавља новац у недра)*
Верујем.

КАКИ: Е сад нек' буде што бити мора. Је ли ти још хладно?

БЕЛА: Мало мање

КАКИ: Обећај ми још нешто.

БЕЛА: Шта?

КАКИ: Да ћеш ујутро отпутовати кући да се одмориш и испаваш.

БЕЛА: Обећавам. Наравно, ако ме не ућоркирају заједно са вама. Воле да хапсе и љубавнице мафијаша.

КАКИ: *(Засмеје се)*

Инжењер Каки ухапшен са младом, лепом љубавницом! Покушали да побегну са десет милиона евра. Стигли чак на Саву.

(Мазе Белу ђо коси)

Нису они баш такви. Знају да си да си случајно набасала на мене.

БЕЛА: Чини ми се да смо опкољени, да нас држе на нишану.

КАКИ: Реци ми мој психолошки профил.

БЕЛА: Вама је и даље до зезања.

КАКИ: Просто је. Срећан средовечни човек што је упознао дивну девојку која му је повратила храброст и веру да му се ипак може догодити нешто лепо у животу кад је поверовао да му је живот само једна огромна кака. И у стицају несрећних, догодила му се једна срећна.

БЕЛА: Немам више нерава.

(Преко мобилног)

Мики, хоћеш ли нас укључивати? Излудећу овде... Извините, мислила сам да је Мики. Где је он? ... Уреду, разумела сам.

(Искључује мобилни)

Мики је отишао да шета, а неки непознати човек је наредио да не мрдамо одавде. Позваће нас.

КАКИ: Зашто дивље патке не спавају? Шта њих узнемирава па шпартају овако касно по реци? Средићу мог маторог пријатеља сома ако се намерио на невине патке.

БЕЛА: Зар сомови једу дивље патке?

КАКИ: Прича се да и они понекад полуде и ждери све што им се нађе на путу чак и једни друге. Чудан је тај подводни свет.

БЕЛА: Као и овај наш. Причајте ми о себи.

КАКИ: Не могу да се сетим ничег занимљивог.

БЕЛА: Зар увек причате само о својој жени? Ваљда сте и ви били млади. Јесте ли имали још неку љубав?

КАКИ: Нажалост, нисам био те среће. Она ми је прва и једина. Није то никад била љубав.

БЕЛА: Значи, никад нећете сазнати шта је прва љубав.

КАКИ: Закаснио сам.

БЕЛА: Није могуће да сте такви према мени само зато што сте васпитани у духу православља. Загрлите ме чвршће. Прија ми ваш загрљај. Ко би рекао да неки пецарош тако лепо мирише, да је тако топао.

КАКИ: Негде сам прочитао да код људи у екстремним ситуацијама набујају нежељени, необуздани нагони.

БЕЛА: Не пали вам испразно мудровање.

КАКИ: Добро...

БЕЛА: Шта добро? Реците до краја.

КАКИ: *(Ћуии)*

БЕЛА: Имам двадесет седам година. Осећам се зрелом женом, а још ме нико није искрено заволео. Године нису важне.

КАКИ: Треба да признам да сам те заволео на први поглед?

БЕЛА: Зар је то срамота?

КАКИ: Добро, признајем. Кад сам те угледао, доживео сам те као анђела којег ми је сам Бог послао. Слетела си право с неба.

БЕЛА: Осетила сам да си мој човек.

КАКИ: О па, престала си да ми персираш.

БЕЛА: Ништа не може да ти промакне..

КАКИ: Није ми промакао невидљиви амерички авион, а да ми промакне таква ситница.

БЕЛА: Оборио си невидљиви амерички авион?

КАКИ: Многи су испаливали ракете у небо, али верујем да сам га ја погодио.

БЕЛА: Ти си мој херој. Загрли ме чвршће. Пријаш ми. Испричај ми још нешто.

КАКИ: Покушаћу.
(Ћуии двадесетак секунди)

БЕЛА: Шта је? Што си занемео?

КАКИ: Све ми се побркало...

БЕЛА: Испали нешто без везе.

КАКИ: Питај ме као да смо укључени на твој радио.

БЕЛА: Позови свој жену.

КАКИ: Да позовем моју жену?!

БЕЛА: Позови да јој се извинем.

КАКИ: Зашто?

БЕЛА: Повредила сам је.

16.

КАКИ: *(Укључује мобилни)*

Недоступна је. Позваћу је на фиксни.

(Одваја се од Беле и титика)

Ало, ало... Зар то није стан инжењера Какића?... Са ове стране бежичног пространства лично инжењер електронике, резервни мајор ПВО-а, заташкани херој Србије Божићар Какић, звани Каки С ким имам част? Водник, поручник, мајор, генерал полиције? ... Полако, полако, немој да вичеш. Нисам ја у твојој кући, већ си ти у мојој. Дођи овамо ако имаш муда... Молим, молим? ... Веровао сам да имате боље фазоне... Уреду, онда дођите да ме упуцате и ослободите ову јадну девојку. Само да знате да моја жена нема никакве везе са овим... Није знала. Како сам могао да јој кажем да ми је дрипац увалио десет милиона евра? Да ли би ти рекао својој жени? ... Зини да ти кажем где сам. Ало, ало!

(Искључује мобилни)

Држим те као таоца. Бежи одавде.

БЕЛА: Добро знају зашто сам овде. Мики им је рекао.

КАКИ: Чула си да Мики шета. У игри је велика лова.. Нисам сигуран да ли сам разговарао са полицајцем или мафијашем. Иди, шта чекаш?!

БЕЛА: Да ли би ти мене оставио?

КАКИ: Друго сам ја.

БЕЛА: Шта си се изгубио? Чекамо полицију. Мирно ћеш се предати и све ће се разјаснити.

КАКИ: Миран сам што се мене тиче.

17.

БЕЛА: *(Јавља се на мобилни)*

Чекамо... Јасно нам је да сте полиција... Ранац је ту... Миран је, диван према мени. Он је потпуно невин. Жртва је мафијаша Штакора који вам измиче... Знам да није моје да коментаришем рад полиције... Само да да исказ и пустићете га... Уреду, не мрдамо.

(Искључује мобилни)

Чуо си. Пустиће те чим даш исказ.

КАКИ: Не знам да ли сомови поимају шта је новац, да ли би се покрвили ако бацим ранац у воду. Било би нечовечно да падне њихова крв око усране лове. Довољно је људске крви...

БЕЛА: Доста патака, сомова! Шта оно рече малопре?

КАКИ: Свашта сам причао.

БЕЛА: Мисле да сам твој талац. Зато питају да ли си миран. Зато им је компликовано.

18.

КАКИ: Држим те овде са упереним пиштољем. Захтевам да обезбеде хеликоптер. Немој да се плашиш. Имам војну дозволу за пилотирање хеликоптером. Најмање сто сати летења. Одвешћу те право у рај.

БЕЛА: Заиста знаш да возиш хеликоптер?

КАКИ: Рекох ти да сам мајор у резерви. Као клинац сам се бавио једриличарством, падобранством и пилотирао малим авионима двокрилцима. Волео сам да зезам тату. Вратим се кући и причам како сам се горе изнад облака срео са Богом. Једном сам га толико излудео да ми је одвалио шамарчину коју памтим целог живота. Погрешно сам му описао Бога. Ја сам га видео као мрзовољног старкељу.

БЕЛА: Тако си видео Бога?

КАКИ: А како другачије?

БЕЛА: А сад?

КАКИ: Одавно га не видим ни као таквог.

БЕЛА: Било би с тобом занимљиво живети. Замисли да имамо бар мали авион двокрилац па да ме винеш изнад облака. Можда бих и ја срела Бога.

КАКИ: Млада си. Наћи ће се неко ко ће те винути у небеса да сретнеш Бога. Сад се задовољи таксијем.

БЕЛА: Молим?

КАКИ: Позови такси и бежи док је време.

БЕЛА: Полиција је наредила да чекамо.

КАКИ: Знаш ли шта је кртица?

БЕЛА: Животињица која рије испод земље.

КАКИ: Свака полиција има кртице међу криминалцима, али и криминалци међу полицајцима.

БЕЛА: Сумњаш да у полицији има још кртица, да је твом мафијашу дојављено где смо са његовом ловом?

КАКИ: Као држим те као таоца, па полицији компликовано да дође и покупи ме. Као плаше се да те не упуцам. Полицијска финта за мафијаше. У мојој кући су мафијаши.

БЕЛА: Тек сад ништа не разумем.

КАКИ: Јеси ли икад пецала?

БЕЛА: Никад.

КАКИ: Знаш ли шта је мамац за рибе?

БЕЛА: Онако.

КАКИ: *(Вади мамац из џепа на ранцу)*
Ово је мамац за рибице. Шта се са њим догађа кад га са удицом забацим у воду?

БЕЛА: Упеца се рибица.

КАКИ: Да ли ја водим рачун о мамцу или о риби?

БЕЛА: Теби је важна само риба.

КАКИ: Шта је овде риба?

БЕЛА: Ранац са десет милиона евра.

КАКИ: А ми?

БЕЛА: Мамац за мафијаше да дођу по своју лову.

КАКИ: Браво! Можда уживаш да поред ранца са десет милиона евра служиш као мамац? Много пута се десило да ми велике рибе поједу мамац, а да се не упецају. Сигуран сам да нас неко однекуд у овом тренутку држи на нишану. Било би добро да је то полиција.

БЕЛА: Ниси ме уплашио. Морам као новинар да присуствујем завршном чину.

19.

КАКИ: Дакле, тако...

БЕЛА: Тако.

КАКИ: Могу да пецам?

БЕЛА: Пецај.

КАКИ: Као да ниси овде?

БЕЛА: Као да нисам.

КАКИ: Могу мало да разговарам са мојим пријатељем сомом?

БЕЛА: Зар се вратио?

КАКИ: Вратиће се ако га замолим.

БЕЛА: Шта је сад?

КАКИ: Ништа.

БЕЛА: Не волиш ме више?

КАКИ: Није ми пријатно кад испаднем сом.

БЕЛА: Могу ли ја да будем мало паметна?

КАКИ: Пробај.

БЕЛА: Провалио си ме да сам нечија кртица, да сам те наместила полицији или мафијашима?

КАКИ: Консултоваћу мог пријатеља сома.

БЕЛА: Коначно си се уверио да не постоји жена са душом?! Не верујеш да можеш да попалиш дупло млађу жену?

КАКИ: Дозволила си ми да пецам.

БЕЛА: А шта ако желим сина који ће се бавити једриличарством, скакати падобраном, возити авионе, хеликоптер, обарати непријатељске летеће тврђаве.

КАКИ: Ја сам направио попа који је збрис'о чак у Јужну Африку.

БЕЛА: Можда поред мајке заиста није имао шансу да постане Србенда као ти.

КАКИ: Да ли ме то убеђујеш да ти направим дете? Или су заиста у праву они који тврде да се неки људи попаљују само кад су у екстремном страху? Или те гризе савест да одеш са пет хиљада евра, па к'о велиш да ти је ноћас и тако било предвиђено кресање?

БЕЛА: Каки, не сери! Сами смо. А за те што нас држе на нишану заболи ме дупе.

КАКИ: Чекај... Договорили смо се да будемо нормални.

БЕЛА: Немамо времена. Можеш, не можеш? Не трба нам кревет. Не морамо да се скидамо. Не треба нам предигра. Спремна сам. Треба ли и за то да консултујеш свог пријатеља сома?

КАКИ: Није тренутак...

БЕЛА: А желео си то да ми урадиш откако си се окренуо и завирио ми међу ноге?

КАКИ: Мушкарац сам.

БЕЛА: Не очекујем уживање у сексу. Нисам то доживела ни са једним младићем и ако их је било лепих и веома потентних. Желим само да ме оплодиш. Желим да негде имам свог човека.

(Баца кондоме)

Ова говна ми неће бити потребна наредних пет година.

КАКИ: Шта је то?

БЕЛА: Никад ниси видео кондом?

КАКИ: Признајем...

БЕЛА: *(Загрти ђа)*

Ти си мој човек. Јебени мобилни!

(Укључује мобилни)

Разумем... Разумем... Разумем...

(Искључује мобилни)

КАКИ: Полиција?

БЕЛА: Јебе ми се за полицију!

(Грти ђа)

Дај, човече, среди се! Узми ме.

КАКИ: *(Одгурне је)*

Мирно!

БЕЛА: Шта ти је?

КАКИ: Нисам човек који у страху прави глупости.

БЕЛА: Зар је љубав глупост?

КАКИ: Човек мора да преживи да би водио љубав. Наредили су да ме оставиш самог?

БЕЛА: Да се одмах покупим...

КАКИ: *(Одсечно, војнички као да држи настави ремцима)*

Седамдесет осам дана гађали смо Натове авионе. Ракетирали су и они нас, али смо им потурали лажне циљеве. Сачувао сам чету војника, а око нас је стално горело. И сад гори. Свуда око нас гори! Хоћеш ли да будеш случајна жртва, леш непознате девојке на Сави? Бежи од мене!

БЕЛА: Сазнао си ко нисам, али ниси ко јесам.

КАКИ: Ти си моја Бела ко си да си. Није потребно да причаш свој живот. Јасан ми је.

БЕЛА: Шта ако...?

КАКИ: Нема ако. Мој си анђео макар те више никад не видео.

БЕЛА: И ти си мој човек.
(Пољуби га)

КАКИ: Држи се врбака. Никако у град.

БЕЛА: Умем да се претворим у сенку кад ми је циљ јасан. Сачувај и ти себе. Морам да родим с тобом сина.

КАКИ: Направићемо шесторо, само бежи.

БЕЛА: Пронаћи ћу те.
(Пољуби га и одлази)

КАКИ: *(Трејери. Не зна ишта да ради сам са собом. Крене да коначно забаца удицу али одустаје. Прекрсти се)*

А сад, Боже, помози.

(Прене се. Покушава да успостави унутрашњу равнотежу као приликом доласка на реку кад је био преломио да се пријави полицији. Говори помало одсушно)

Пази мог пријатеља. Вратио се... Не трабуњај, сомино. Шта те брига ако не будем у њеним мислима чим сване. Носим је у срцу каква је ноћас била. Јебем ти мобилни!

(Јавља се)

Ниси довољно далеко. Бежи, бежи. Само се држи врбака. Не брини за мене... Наравно да ћу и ја запамтити твој број. Искључи мобилни да те не лоцирају.

(Пољуби мобилни. Озарено)

Бог благословио ову справу. А, сомино, заборавиће ме? А упамтила мој број. Пост'о си маторо циник, љубоморко...

(Смркнуто)

Шта? ... Ја смешан човек?! ... Чекај, чекај... Испаде ти, сомчино, паметнији. Заиста сам смешан као чувар мафијашке лове.

(Одлучно, одсечно и у гласу и у окрећу)

Готово је с тим! Ја сам српски официр! Умем и ја да се претворим у сенку. Штакори су сића према небеским алама које су ме ловиле из “авакса”, сателита.

(Шућине ранац)

Ево им мамац, па нека се кољу мимо мене..

(Вади сендвиче из ранца) Не дам им моје сендвиче.

(Јавља се на мобилни)

Разумем... Да донесем ранац у контејнер код трамвајске окретнице.

(Покаже лакајћ невидљивом саговорнику)

Стижем за три минута.

(Док искључује мобилни)

Штакори... Одсад сам недоступан и вама и полицији. Налетели сте на старог Какија.

(Пише и гласно изговара. “Дража Жено, оћросићи ако сам иће икад йовредио. Немам дрући излаз. Не моћу више без наше деце. Судбина је хйела да несћанем заувек. Твој одани Каки.” Вади новац из новчаника и сћавља цедуљу умесћо њећа. Изува се и сћавља новчаник на цићеле)

Личне исправе, порука... Ципеле ћу купити успут... Е, па, збогом, стари пријатељу. Нека ме траже у мутној води. Могу ја Даници да се јавим чак из Јужне Африке. Шутне још једном ранац, оставља све ствари и одлази.

КРАЈ